

نقش تعاونیها در حفظ

محیط زیست و توسعه پایدار

ترجمه: بدیا... حبیب بار

هر چه میزان نظارت و کنترل جامعه بر منابع موجود آن بیشتر شود انگیزه توسعه منابع اقتصادی و انسانی نیز به همان مقدار فزونی خواهد یافت.^۱ همانند سازمانهای مردمی، تعاونیها نیز اساساً برای اجرای فعالیت مربوط به حمایت از محیط زیست و همینطور مسائل توسعه پایدار ایجاد شده‌اند، به طوری که حفظ و حمایت از محیط طبیعی و انسانی یکی از مسائل کلیدی برای بقای نسل‌های آینده می‌باشد. تعاونیها برای چندین دهه با مسائل محیط زیست و توسعه ارتباط تنگاتنگی داشته‌اند. در هر حال در اکتبر سال ۱۹۹۲ کنگره اتحادیه بین‌المللی تعاون (ICA) در رابطه با محیط زیست و توسعه پایدار، اعلامیه‌ای را به تصویب رسانده‌است. این اعلامیه بر تعهد تعاونیها جهت ارتقاء عملیات مطلوب آنها در کلیه بخشهای عملیاتی خود که بیانگر حفظ محیط طبیعی است، بر اهمیت بالا بردن آموزش محیط زیست و ضرورت تأثیر بر سیاست دولت در حوزه محیط زیست و توسعه تأکید می‌نمایند. این اعلامیه همچنین توصیه می‌کند که کلیه فعالیتهای اعضا در دستور جلسه ۲۱ تعاونیها گردآوری و گنجانده شود.^۲ به هر حال باید توجه داشت که تعاونیها با توجه به جهت‌گیری اعضای

آنها بیش از همه از امکانات متعددی برای افزایش سطح آگاهی عمومی از طریق آموزش و تعلیم اعضای خود و جوامعی که در آنها به سرویس‌دهی می‌پردازند برخوردار هستند. کمک به ساختار ظرفیت و توانایی انسانی با اشاره به محیط و مسائل توسعه شاید یکی از اهداف دستور جلسه ۲۱ تعاونیها باشد تعاونیهایی که تعداد اعضای آنها بیش از ۷۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان می‌باشد به این چالش عکس‌العمل نشان داده و بدون شک آن را به عنوان ابزاری برای اجرای دستور جلسه ۲۱ سازمان ملل متحد مورد استفاده قرار می‌دهند. این نوشته مختصری از کمکهای فعلی و بالقوه نهضت تعاونی برای ارتقاء هدفهای زیست‌محیطی و توسعه می‌باشد. یک سری از ایده‌ها و اهداف ویژه و فعالیت‌های تعاونیها به شرح زیر و در این بخش ارائه می‌شود.

۱- بخش کشاورزی

امور زراعت و کشاورزی یک سوم سطح کره زمین را به خود اختصاص داده و از فعالیتهای محوری و عمده برای بسیاری از مردم جهان می‌باشد.^۳ بنابراین جای شگفتی و تعجب نیست که تعاونیهای کشاورزی و تعاونیهای خدمات مربوط به کشاورزی نقش مهمی

را در نهضت تعاونی سراسر جهان ایفاء می‌نمایند.^۴

تعداد کثیری از مردان و زنان شاغل در امر کشاورزی و تعاونیهای مربوط به خدمات کشاورزی مؤید این حقیقت است که تعاونیها از پتانسیل مهمی برای افزایش تولیدات کشاورزی برخوردار هستند. به طوری که بسیاری از نیازهای تقاضای جهانی غذا را رفع می‌نمایند. بدین وسیله می‌توانند در اسلوب و روشهای تولیدی، اصلاح و بهبود آن، بازاریابی و عملیات توزیعی تأثیرگذار شوند. اهداف این بخش:

- ۱- ارتقاء سطح توسعه پایدار کشاورزی.
- ۲- تأمین امنیت غذایی
- ۳- بالا بردن سطح سیستم حفظ و حمایت از منابع ژنتیک گیاهی و حیوانی
- ۴- افزایش میزان نگهداری و حمایت از ذخایر آبی و خاکی روشها:
- الف - تشویق و ترغیب توسعه تعاونیهای کشاورزی که نسبت به امر فرسایش زیست‌محیطی حساس می‌باشند.
- ب - افزایش نهاده‌های کشاورزی و زراعی با تشویق و ارتقاء فن‌آوری‌های مدیریت کشت تلفیقی از جمله تناوب زراعی و استفاده از کودهای آلی و غیره.
- پ - کاهش و با متعادل کردن نهادهای خارجی نظیر کودها، آفت‌کش‌ها و مصرف انرژی.
- د - انجام تحقیق برای توسعه محصولاتی که در مقابل آنها مقاوم هستند.
- ه - تحقیق و ارزیابی استفاده از روشهای بومی بمنظور کنترل آفت‌ها و بیماریهای زراعی
- ت - ارزیابی برداشت محصول، روشهای انبارداری و توزیع، به منظور کاهش ضایعات بیشتر.
- ث - فراهم نمودن امکانات آموزشی و تعلیم اعضای تعاونیها از طریق تشکیل سمینارها، سمپوزیوم‌ها و دیگر همایش‌ها در زمینه‌هایی نظیر:
- ح - آموزش عمومی زیست محیطی
- خ - حفاظت از خاک و جلوگیری از فرسایش آن.
- ط - استفاده مناسب از آفت‌کش‌ها و کودهای شیمیایی.

- استفاده معقول از هورمونها و آنتی‌بیوتیکهای افزودنی برای خوراک دامی.

ج- تأثیرگذاری در مشی حکومتی در حوزه‌هایی همانند: - آزادسازی تجاری - سیاست‌های قیمت گذاری برای فرآورده‌های کشاورزی.

- دستیابی و تأمین اعتبارات کشاورزی بویژه در ارتباط با زنان کشاورز.

ج- تحکیم روابط با سایر سازمانهای تولیدکننده محصولات کشاورزی از قبیل فدراسیون بین‌المللی تولیدکنندگان محصولات کشاورزی (IFAP) که دارای کمیته‌های فنی بررسی مسائل زیست‌محیطی است و سازمانهای بین‌المللی چندملیتی که به مسائل مربوط به امور کشاورزی می‌پردازند همچون سازمان خوار و بار کشاورزی سازمان ملل متحد (FAO) و صندوق بین‌المللی برای توسعه کشاورزی (IFAD)

۲- بخش مصرف:

کمیته مصرف اتحادیه بین‌المللی تعاون از سیاست معروف سه‌گانه

(RS) کاهش، استفاده مجدد و بازیافت که نشان دهنده تغییر در روشهای زندگی برای ارتقاء نمونه‌های مصرف مطلوبتر می‌باشد حمایت می‌کند. از آنجایی که تعاونیهای مصرف شامل ۱۴٪ از مجموع اعضای اتحادیه بین‌المللی تعاون هستند که حدود ۷۰٪ از اعضای آن را کشورهای پیشرفته صنعتی در اختیار دارند. لذا اینگونه تعاونیها می‌توانند به عنوان مصرف‌کنندگان عمل کرده و در رده مدیران صنعتی تأمین‌کننده استانداردهای زیست‌محیطی که جهت تولید و بازاریابی مورد استفاده قرار می‌گیرند محسوب شوند.

اهداف بخش مصرف:

۱- تشویق و ارتقاء سطح الگوهای مصرف و تولید که باعث کاهش فشارهای زیست‌محیطی شده و در عین حال نیازمندیها و احتیاجات اصلی بشر را

مرتفع می‌کند.

۲- توسعه تفاهم و استنباط نقش مصرف به منظور تشویق الگوهای مطلوب مصرفی. روشها:

الف - آموزش افراد و خانواده‌ها با توجه به شرایط زیست محیطی به منظور اتخاذ تصمیمات جهت خریدهای سالم و منطقی از طریق تبادل اطلاعات، اعلام آگهی‌های مثبت، برجسب زنی و غیره.

- در نظر داشتن حقوق زنان.

- گنجانیدن برنامه‌های کودکان با توجه به شرایط زیست محیطی.

ب - تأمین آموزش و مبادله اطلاعات، فن‌آوری.

- تشکیل سمینارها و سمپوزیوم‌ها و استفاده از سایر همایشها.

- ترغیب و تشویق گام به گام، کمک و همیاری بویژه در خصوص تکنولوژیهای صحیح و سالم زیست محیطی.

پ - استقرار سیاست‌های خرید با

در نظر گرفتن ارجحیتهای صحیح و درست زیست محیطی.

- ایمنی و بهداشت.

- تولید صحیح و درست از نظر زیست محیطی.

ت - تشویق و ترویج کاهش ضایعات
- به جریان انداختن بسته بندی محصولات.

- برقراری برنامه های بازیافت.

- استقرار روشهای ذخیره سازی و سرمایه گذاری مجدد.

ث - ارزیابی و بهبود روشهای انبارداری و توزیع به منظور افزایش کارایی انرژی.

- روشهای حمل و نقل.

ج - بازنگری در سیاست های قیمت گذاری به منظور انکاس هزینه تولیدات با توجه به وضعیت زیست محیطی با در نظر گرفتن منافع مصرف کنندگان جهت بالا بردن کیفیت کالاها و قیمت گذاریهای معقول و عادلانه آنها.

چ - انجام یا مشارکت در تحقیقات مؤثر زیست محیطی.

ح - تأثیرگذاری بر سیاست های حکومتی

- تدوین مقررات ملی زیست محیطی.

- برقراری مالیات بر آلوده کنندگان محیط زیست.

- تهیه برچسب های نماد ملی دوستداران محیط زیست.

خ - تقویت روابط با سایر گروه های مصرف کننده نظیر سازمان بین المللی

اتحادیه مصرف کنندگان (IOCU) و سازمانهای چندملیتی همچون سازمان

ملل، کمیسیون اقتصادی سازمان ملل برای اروپا (FAO-WHO) کسودکس آلی

منتاریوس و غیره.

۳- بخش شیلات

منابع آبریزان در بسیاری از کشورها تأمین کننده عمده منابع پروتئینی است و

استفاده از آنها برای جوامع محلی اغلب از اهمیت زیادی برخوردار است. آنها

غذا و وسیله معاش مردم را تأمین می کنند و اگر بطور مناسب و بجا مورد استفاده

قرار گیرند از پتانسیل روزافزونی برای از بین بردن سوء تغذیه و رفع نیازهای

اقتصادی و اجتماعی برخوردار خواهند

بود. هر سال از طریق صید ماهی حدود هشتاد تا نود میلیون تن محصول ماهی و

صدف استحصال میشود.^۵

در بعضی از کشورها مقدار زیادی از محصولات شیلاتی ملی بوسیله تعاونیها

بصورت ماهیان کنسروی در می آید به طوری که در ژاپن بیش از ۹۰٪

فرآورده های شیلاتی، تولید اعضای تعاونیهای ماهیگیری می باشد که با توجه

به استفاده های مطلوب از منابع دریایی و آبی در جهت اهداف ملی کمکهای اساسی

و شایانی می باشد.

اهداف بخش شیلات:

۱- ترویج و ترغیب استفاده مطلوب از منابع زنده آبی و دریایی.

۲- استقرار استراتژی توسعه مطلوب فرهنگ آبی.

روشها:

الف - توسعه و افزایش امکانات منابع آبریزان دریایی به منظور رفع نیازهای

تغذیه انسانی و همینطور تأمین اهداف اجتماعی و اقتصادی و توسعه از طریق

ترغیب و ترویج تعاونیهای ماهیگیری.

ب- در این رابطه اطلاعات سنتی و منافع جوامع محلی و صنایع کوچک ماهیگیری

و مردم بومی در برنامه های توسعه و مدیریتی باید مورد توجه قرار گیرند.

ب - حفظ و اصلاح انواع گوناگون جمعیت های آبریزان می تواند حداکثر

محصولات مناسب و مطلوبی را که بوسیله عوامل زیست محیطی و اقتصادی

مربوط تنظیم می شود تولید نماید که البته در این رابطه مناسبات بین این انواع نیز

باید مورد توجه قرار گیرد.

ب - نگهداری و محافظت از اکوسیستم های نادر و شکننده مثل مراکز

طبیعی و دیگر نواحی حساس اکولوژی.

پ - ترویج و تشویق توسعه و استفاده گزینشی از وسایل ماهیگیری و عملیاتی

که در شکار گونه های مختلف ماهیان مورد هدف و مورد نظر ضایعات را به

حداقل برساند.

- ممنوع کردن استفاده از دینامیت، سموم و دیگر وسایل مخرب مانند آنها در عملیات ماهیگیری.

- کاهش هزینه های ثانوی برداشت محصول و ضایعات آن با اصلاح و بهبود

تکنیک عملیات تبدیلی، توزیعی و حمل و نقل.

ت - تأمین آموزش و تعلیم عملیات درست ماهیگیری و صنایع تبدیلی آن با

توجه به مسائل زیست محیطی.

ث - تأمین کمکهای فنی و مالی به منظور سازمان دادن و حفظ و نگهداری،

مبادله و بهبود دانش مربوط به منابع آبریزان و تکنیکهای ماهیگیری و ارتقاء

بخشیدن به دانش اکوسیستم ها:

- کمکهای گام به گام.

ج - تقویت روابط با سازمانهای چندملیتی، منطقه ای و ملی از جمله

سازمان خوار و بار کشاورزی سازمان ملل متحد (کمیته شیلات).

- مشارکت در کنفرانس بین المللی مربوطه در رابطه با حفظ ذخایر ماهیان

موجود و همچنین نسل ماهیانی که بنحو فزاینده ای در حال مهاجرت می باشند.

چ - همسویی و رعایت موافقت نامه های بین المللی که هدف

آنها حفظ و نگهداری منابع دریایی است مثل:

- قطعنامه شماره ۴۶/۲۱۵ مجمع عمومی در مورد صید انبوه پستانداران

دریایی بوسیله تورهای بزرگ و گسترده ماهیگیری.

- معاهده بین المللی ۱۹۴۶ برای تنظیم مقررات صید نهنگ ها.

- قرارداد مربوط به بالن های کوچک در دریاهای بالتیک و شمال بر طبق

عهدنامه بن.

۴- بخش مسکن

مقصد عمده و همه جانبه اسکان بشری، اصلاح وضعیت اجتماعی، اقتصادی

و زیست محیطی مسکن انسانی و نیز بهبود سطح زندگی و محیط های کاری

همه مردم می باشد.^۶

هدف و مقصود تعاونیهای مسکن تأمین نیازهای مسکن با هزینه کمتر برای

اعضای خود می باشد هر چند که بتوانند خود مالک عرصه یا واحدهای مسکن

مربوطه، ساخت و ساز، مدیریت و غیره نیز باشند. شکل و ساختار تعاونیهای

مسکن برحسب وضعیت هر کشور تدوین مقررات و قوانین ملی مربوط به مسکن و

احتیاجات اعضای آن می‌تواند متفاوت باشد. مدت فعالیت تعاونیهای مسکن می‌تواند محدود و موقتی بوده، یا یک تشکیلات دائمی باشد به هر حال این تعاونیها نمی‌توانند از نوع تعاونیهای روستایی یا شهری بوده و نوع و حوزه فعالیت آنها هرچه که محدود باشد امکان تأمین پناهگاه امن و سالم با توجه به وضعیت زیست محیطی را برای اعضای خود فراهم می‌آورد.

اهداف بخش مسکن:

۱- تهیه و تأمین پناهگاه کافی برای اعضا.

۲- بهبود وضع مدیریتی مسکن افراد.

۳- ترویج و ارتقاء سطح استفاده از برنامه‌ریزی ارضی و مدیریت مربوط به آن.

۴- تشویق و بالا بردن مقررات مدیریت تکمیلی زیست محیطی، زیرساخت‌ها، آب، اقدامات بهداشتی، فاضلاب و فرسایش خاک.

۵- بهبود و ارتقاء فضا بل توجیه سیستم‌های انرژی و حمل و نقل در مناطق مسکونی.

۶- ارتقاء مطلوب فعالیتهای مربوط به صنایع ساختمانی.

۷- بالا بردن توسعه منابع انسانی و استحکام ساختمانها برای بسط و توسعه مسکن انسانی.

اسلوب و روشها:

الف - ترویج و تأسیس صحیح و سالم تعاونیهای مسکن با توجه به شرایط زیست محیطی.

ب - تشویق برنامه ریزی درست و سالم زیست محیطی:

- برنامه‌ریزی ارضی (آنجا که اقتضامیکند مدیریت و مالکیت بلوکی و مشاعی تشویق شود).

- برنامه ریزی زیرساختها، دسترسی به آب، برق، بهداشت و انجام تسهیلات مدیریتی، حمل و نقل و غیره.

پ - ترویج استفاده از مصالح ساختمانی سالم و مطمئن و در جایی که مقتضی است از روشهای ترکیبی بومی ساختمان و مواد ساختمانی محلی نیز استفاده شود.

ت - تأمین آموزش و کمک فنی برای

اعضای تعاونی و نکسین‌ها، و پیشه‌وران مربوطه و مدیران تعاونیهای مسکن بویژه با توجه به جنبه‌های اجتماعی و اقتصادی و محیطی توسعه مسکن انسانی.

- تقویت روابط با سازمانهای مسکن چندملیتی، محلی و ملی.

۵- بخش تولید کارگران صنعتی

روند تولید مؤثر، استراتژی بازدارنده، فن‌آوریها و تولیدات نو و تازه در تمام سیکل مدت تولید که ضایعات را به حداقل رسانده یا از آن جلوگیری می‌کند نقش عمده‌ای در کاهش تغییرات استفاده از منابع و محیط ایفاء می‌کند. ابداعات

حدود ۳۳٪ از سازمانهای عضو اتحادیه بین المللی تعاون، شرکتهای تعاونی فعال در امور مالی هستند که این تعاونیها به صورت بانکهای تعاون، پس انداز، تعاونیهای اعتبار و یا اینکه به شکل تعاونیهای مربوط به امور بیمه‌ای و غیره فعال می‌باشند.

جدید در فناوری، توسعه، کاربردها، حمل و نقل و جنبه‌های فراگیرتر مشارکت و همکاری تا حد زیادی در چهارچوب تأمین شغل و صنعت قرار دارد.^۷

کوشش به منظور اجرای توسعه پایدار منضم هر گونه تعدیل و فرصتهایی در سطوح ملی و تشکیلات اقتصادی که بیشترین تعداد کارگران را در برداشته باشد خواهد بود.^۸ بنابراین کارگران نقش خاصی در تأمین و توسعه سالم و معتبر اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی ایفاء خواهند کرد.

اهداف این بخش:

۱- ارتقاء فن‌آوریها و روشهای تولیدات تازه و جدید

۲- اولویت دادن بسه مدیریت

زیست محیطی در صنایع روشها:

الف - اتخاذ سیاستها و روشهای کدگذاری معتبر زیست محیطی و غیره.

ب - افزایش سطح کمکهای گام به گام به ویژه با توجه به فن‌آوریهای سالم زیست محیطی.

پ - انجام ارزیابیهای محیطی، ممیزیها و بررسیهای مؤثر به منظور تعیین تأثیرات فعالیت تعاونیها در محیط انسانی و طبیعی.

ت - ارتقاء سطح برنامه‌های آموزشی و تربیتی:

ث - استفاده و به کارگیری از ابتکارات اختیاری، ترویج و اجرای مقررات داخلی و احساس مسئولیت برای اطمینان از اینکه فعالیت‌های انجام شده حداقل تأثیرگذاری را در سلامت بشر و محیط زیست خواهند داشت.

ج - تقویت همکاری مناسب با سازمانهای صنعتی نظیر سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)

۶- بخش گردشگری:

در قسمت گردشگری رابطه نزدیکی بین توریسم و محیط وجود دارد زیرا برای محیط‌های جالب توجه گردشگری از این نظر که از جهت دارا بودن تنوع و حوش طبیعی یا غنی بودن سرگرمیها و تفریحات اجتماعی و فرهنگی در سطح عالی و قابل قبول بوده باشد توریستها باید ابتدا از امنیت و پاکیزگی آنها از جهت استانداردهای بهداشتی اطمینان داشته باشند. بنابراین گردشگری مناسب و مطلوب، باید مبتنی بر استفاده عقلایی بوده به طوری که مانع از تخریب محیط که مطلوب گردشگران است بشود (تخریبی که معمولاً بوسیله گردشگریهای دسته جمعی ایجاد می‌شود).

صنعت گردشگری در کل باید بتواند بر روی مراکز گردشگری زنده و با طراوت و نیز ایجاد محدودیت بر تأثیرات منفی گردشگری از جهت زیست محیطی تعادل بوجود آورد. تعاونیهای گردشگری که دارای آژانسهای مسافرتی و عکاسی یا عوامل گردشگری تعاونی باشند هدفشان تأمین فرصتهای گردشگری کم‌هزینه، کافی

ج - همکاری و همکاری با سازمانهای چند ملیتی، منطقه‌ای، ملی و محلی که با مسأله گردشگری با توجه به اهمیت زیست محیطی سرو کار دارند از جمله سازمان جهانی گردشگری، کمیسیون اقتصادی سازمان ملل متحد برای اروپا (ECE)، سازمان آموزش فنی و فرهنگی سازمان ملل متحد (UNESCO) و غیره.

۷- بخش انرژی:

سوختهای فسیلی یکی از منابع محدود و پایان یافتنی است معهداً این گونه منابع سوختی حدود ۷۵٪ از کل مصرف انرژی جهان را تشکیل می‌دهند و فقط ۲۵٪ از مجموع مصرف انرژی جهانی از منابع انرژی قابل تجدید، تولید می‌شود.^۱ تاکنون کشورهای صنعتی بزرگترین مصرف‌کننده انرژی به ویژه انرژیهای تولید شده از سوختهای فسیلی می‌باشند در حالی که منابع عمده انرژی در نواحی روستایی در کشورهای در حال توسعه چوب‌های قابل سوخت، باقیمانده‌های محصولات در مزارع توأم با سوخت‌های انسانی و حیوانی می‌باشد.

تعاونهای تولید انرژی که در حال حاضر در بسیاری موارد در قالب اعضای اتحادیه بین‌المللی تعاونها (ICA) به نام تعاونهای برق شمرده می‌شوند. ترویج و تشویق استفاده بهینه از انرژی و تا حدودی استفاده از منابع انرژی قابل تجدید برای تولید برق در مناطق روستایی را به عهده دارند.^۱

با توجه به اینکه اخیراً کمیته انرژی اتحادیه بین‌المللی تعاون تشکیل شده است، تعاونهای بخشهای مختلف قادر خواهند بود با استفاده از تبادل اطلاعات ارزشمند در مورد روشهای ذخیره‌سازی انرژی و همچنین کاربردهای محدود از عوامل منابع انرژی جایگزین، نظیر نیروی آب و انرژی ژئوترمال (گرمای زمین) برخوردار شوند.

اهداف بخش تعاونهای انرژی:

- ۱- ترویج استفاده مطلوب از انرژی.
 - ۲- ارتقاء پژوهش در مورد منابع قابل تجدید انرژی جایگزین.
- روشها:

الف - توسعه و ترویج سالم و

روستایی.

ب - ارزیابی تأثیرات زیست محیطی مقدم بر توسعه مراکز گردشگری همینطور مکانهایی که قبلاً فعال بوده‌اند.

پ - ترویج و تشویق اکوتوریسم - گردشگری توأم با ترکیب آموزش زیست محیطی.

- ارتقاء و ترویج گردشگری که استفاده از زمینهای قابل تبدیل به زمینهای اردوگاهی مجاز باشد.

ت - تضمین تهیه و تأمین آب آشامیدنی سالم و به کارگیری و در اختیار گذاشتن فاضلاب بهداشتی و فاضلابهای صنعتی و جلوگیری از فرسایش زمین.

ث - مشارکت در حفاظت از منابع طبیعی حساس و تغییر یافته و احیاء و اصلاح آنها.

و مناسب برای اعضا تعاونها می‌باشد. در هر حالت اساساً اینگونه تعاونها همانند بخش صنعت گردشگری خصوصی دارای دل مشغولیهایی یکسانی می‌باشند به طوری که هر دو واحد با تأثیرپذیری از اعضای خود می‌توانند محیط را از اولویتهای برتری برخوردار سازند.

اهداف بخش گردشگری:

- ۱- ارتقاء گردشگری مناسب از نظر زیست محیطی
- ۲- مدیریت و حفظ و حمایت اکوسیستمهای ظریف و آسیب‌پذیر روستای این بخش:
- الف - ترویج و تشویق تنظیم برنامه‌های گردشگری حساس فرهنگی و سالم زیست‌محیطی بعنوان استراتژی توسعه مطلوب و پایدار مناطق شهری و

ارتباطات و انتشار اطلاعات در همه بخشهای فعالیت تعاونیها می‌تواند پیش‌درآمد مهمی برای اجرای مصوبات سازمان ملل متحد باشد.

اهداف این بخش:

۱- افزایش آگاهیها در مورد مسائل مربوط به موضوع توسعه پایدار و محیط زیست
روشها:

الف - انتشار اطلاعات در مورد مسائل مربوط به توسعه پایدار و محافظت صحیح و درست زیست‌محیطی از طریق مطبوعات و انتشارات تعاونی.

ب - پخش و انتشار اطلاعات درباره فعالیتهای تعاونیها از جمله تسری زمینه فعالیتهای توسعه پایدار به حوزه بخش ارتباطات غیر تعاونی.

پی‌نوشت‌ها:

۱- دستور جلسه ۲۱ فصل ۱۴ پاراگرافهای ۱۴ و

۱۶

۲- دستور جلسه ۲۱ در ژوئن سال ۱۹۹۲ در کنفرانس سازمان ملل که در مورد زیست محیطی و توسعه در ریو (RIO) تشکیل گردیده بود بوسیله دولتها پذیرفته شد. همچنین در آن جلسه بر مسائل مبرم و ضروری و هدفهای فعلی جهت آماده نمودن جهان برای مقابله با معضلات قرن آتی تأکید دارد که مستعین‌کننده اجماع جهانی و تعهد سیاسی در بالاترین سطح همکاری و اشتراک مساعی در توسعه و زیست محیطی می‌باشد.

۳- دستور جلسه ۲۱ فصل بندهای ۲ و ۳۲

۴- عملیات کشاورزی، بازاریابی، خرید، تولید و

سایر خدمات

۵- دستور جلسه ۲۱ فصل ۱۷ بندهای ۱۷ و ۷۰

۶- دستور جلسه ۲۱ فصل ۷ بندهای ۴ و ۷

۷- دستور جلسه ۲۱ سازمان ملل متحد فصل ۳۰ و

۲۰

۸- دستور جلسه ۲۱ فصل ۲۹ بندهای ۱ و ۲۹

۹- سورسن بنت Sorensen Bent «آبپنده

انرژی قابل تجدید» در ECODECISION شماره ۴

مارس ۱۹۹۲ صفحات ۵۶-۵۴

۱۰- قابل ذکر است که تولید انرژی بزرگ برای

جوامع روستایی بتانسبل لازم برای ایجاد فعالیتهای

درآمد زا که موجب بهبود وضعیت اقتصادی و

اجتماعی اینگونه جوامع می‌شود را افزایش می‌دهد.

۱۱- دستور جلسه ۲۱ فصل ۲۳ پاراگراف ۲۰-۲۳

ارائه نرخ وامهای اعطائی، جوایز بیمه‌ای مناسب یا سایر انگیزه‌های مالی.

پ - ایجاد مکانیزمهای مالی ابداعی توسعه پایدار از جهت زیست محیطی

۹- آموزش و آگاهیهای عمومی

یکی از شرایط اساسی برای رسیدن به توسعه پایدار، مشارکت وسیع مردم در سیاست‌گذاری است.^{۱۱}

شرط مشارکت دسترسی به اطلاعات مربوط به محیط و توسعه انجام یافته

تعداد کثیری از مردان و

زنان شاغل در امر

کشاورزی و تعاونیهای

مربوط به خدمات

کشاورزی مؤید این

حقیقت است که تعاونیها

از پتانسیل مهمی برای

افزایش تولیدات

کشاورزی برخوردار

هستند. به طوری که

بسیاری از نیازهای

تقاضای جهانی غذا را

رفع می‌نمایند.

بوسیله مقامات ملی، مؤسسات مستقل و واحدهای اقتصادی است. از جمله اطلاعات، درباره تولیدات و فعالیتهایی که احتمالاً تأثیر مهمی در محیط داشته و اطلاعات مربوط به اقدامات جهت حفاظت زیست محیطی، تعاونیها می‌توانند ابزار و وسایلی برای انتشار اطلاعات از بیرون و همینطور از درون نهضت تعاونی تأمین نمایند.

همانطوریکه در مقدمه این مقاله اعلام شد ایجاد آگاهی عمومی و آموزش اعضا تعاونیها و انجمن‌هایی که منشأ خدمات هستند یکی از کمکهای عمده نهضت تعاونی می‌باشد. وظیفه ایجاد

درست تعاونیهای انرژی از نظر زیست‌محیطی هم در کشورهای صنعتی و هم در حال توسعه (تعاونیهای برق و نفت شهری و روستایی و غیره).

ب - تهیه و تأمین کمک‌های اطلاعاتی و فنی به تعاونیها به منظور ترویج و تشویق استفاده از منابع قابل تجدید برای تولید انرژی.

- ارزیابی و استفاده از تجارب و آداب و رسوم افراد بومی در موارد مقتضی.

پ - شناسایی منابع انرژی جایگزین - سوختهای فسیلی، نیروی بادی و خورشیدی، نیروی آب و نیروی ژئوترمال (گرمای زمین) و غیره.

ت - رعایت دقیق مقررات نفت فلات قاره و انجام طرحها و نقشه‌های میادین گازی که مربوط به شرکتهای تعاونی بوده و یا در مالکیت اینگونه شرکتهای می‌باشد و نیز ارزیابی هزینه‌ها، انتشار سهام دولتی و هرگونه اوراق قرضه و ضرورت اقدامات دیگر.

ث - ترویج و توسعه آموزش و تعلیم در زمینه ذخیره سازی انرژی.

۸- بخش مربوط به امور مالی

حدود ۳۳٪ از سازمانهای عضو اتحادیه بین‌المللی تعاون، شرکتهای تعاونی فعال در امور مالی هستند که این تعاونیها به صورت بانکهای تعاون، پس‌انداز، تعاونیهای اعتبار و یا اینکه به شکل تعاونیهای مربوط به امور بیمه‌ای و غیره فعال می‌باشند. البته از آنجائی که انگیزه‌های اقتصادی در مورد فعالیتهای زیست محیطی شاید مؤثرترین روشها در عملکرد اینگونه تعاونیها باشد لذا تعاونیهای بخش مالی می‌توانند به صورت فاکتوری در زمینه تغییر نگرشها و خطمشی‌ها عمل کنند.

اهداف بخش مالی:

۱- ارتقا درست و صحیح توسعه پایدار زیست محیطی از طریق بکارگیری از مکانیزمهای مالی
روشهای این بخش:

الف - اتخاذ سیاستهای سالم زیست محیطی عموماً با رعایت موازین اخلاقی
ب - ارتقا سطح ابتکارهای صحیح و درست زیست محیطی از طریق پیشنهاد و